29 януари 2013 г., брой 4, сезон VII

Цена: 0,50лв

Делта Те

Вестникът на Езикова гимназия „Пловдив“

На фокус:
г-жа Ноеми Доникян
г-жа Таня Бакалова
стр. 3

Забрана на електронните цигари
стр. 4

Гимназията през миналия век
стр. 5

Ден на отворените врати
стр. 6

Къде ходят учениците през голямото?
стр. 8

Животът в Студентски град
стр. 10

Накъде след часовете?

✓ *Какво правят учениците през свободното си време?*

Пет класа изпратиха първата си преподавателка по немски език г-жа Йорданка Стоянова, която се пенсионира.

Дали учениците обичат и уважават един преподавател се разбира най-добре, когато те се разделят с него. Така се получи и в нашето училище.
Поради пенсионирането на госпожа Йорданка Стоянова, учител по немски език в подготвителния клас, всички нейни класове, учащи в гимназията, се организираха, за да покажат своето уважение и признателност и да направят последните й мигове в ЕГ „Пловдив“ незабравими. Когато разбрахме за края на работната кариера на първата ни учителка по немски език, изключително бързо се събрахме в група в социалната мрежа, където обсъдихме как да я изненадаме и да й благодарим за това, което е направила за нас. Изпращането й се проведе в заведение, в което тя не подозираше, че ще види цели 4 бивши нейни класа, плюс настоящия. Когато тя влезе, всички бяха станали на крака, а г-жа Стоянова остана на вратата и не повярва на очите си. Личеше си, че се развълнува много, както и ние. Последваха приятни мигове, в които имахме шанс да поговорим и обменим опит с учителката, която ни научи на азбуката, и с която изкачихме първите стъпала в немския език.
Тази година обученето на 8-в клас в основите на немския поема г-жа Катя Главчева.

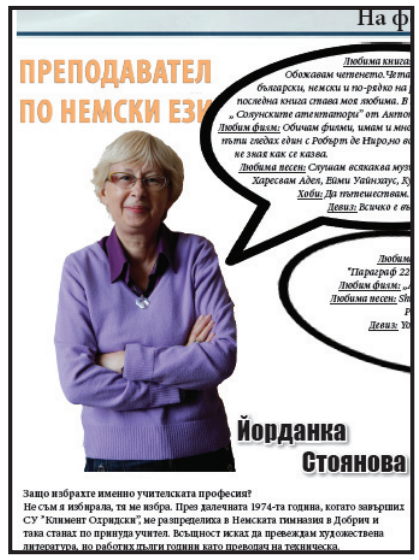
На ф

ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО НЕМСКИ ЕЗИ

Любима книга: Обожавам четенето. Че
български, немски и по-рядко на
последна книга става моя любима. В
„Солунските атентатори“ от Антон
Любим филм: Обичам филми, имам и мно
пъти гледах един с Робърт де Ниро
не зная как се казва.
Любима песен: Слушам всякаква муз
Харесвам Адел, Бийми Уайнхаус,
Хоби: Да пътешествам.
Девиз: Всичко е в

Любим
"Параграф 22
Любим филм:
Любима песен: Sh
Девиз: Ж

Йорданка Стоянова

Защо избрахте именно учителската професия?
Не съм я избирала, тя ме избра. През далечната 1974-та година, когато завърших СУ "Климент Охридски", ме разпределиха в Немската гимназия в Добрич и така станах по принуда учител. Всъщност исках да превеждам художествена литература, но работих цяли години като преводач на техническа.

С г-жа Йорданка Стоянова се запознахме отблизо в изданието от месец октомври, когато тя отговаряше на въпросите от нашето блиц интервю.

Текст: Александър Аршинков, 11-в

Г-жа Мария Носикова

за срещите на учениците с гости в гимназията

Преди две години в нашата гимназия се зароди традицията известни културни български дейци да гостуват на ЕГ „Пловдив“, която не само ни дава възможността да се докоснем пряко до същността и магията на света на културата, но и допринася много за нашето развитие като будни, дейни и образовани млади хора. Всеки един от нас е присъствал на една от тези срещи, видял е с очите си свой идол, получил е вдъхновение за собствени изяви или е бил завладян от речта на някой гост. Можем да наречем условно тези мероприятия срещи със съвременните ни народни будители, като така се убедим, че такъв тип хора днес не липсват, макар и да са по-рядко срещани и по-трудни за откриване. Наистина е полезно да се срещнем с някои от тях, дори и да не сме върли фенове на изкуствата им, защото това е един повод да се гордеем, че сме българи. За да Ви запознае по-подробно с така наречените „срещи в конферентната зала“, Делта Те проведе интервю с госпожа Мария Носикова, която е първоинициаторът и създателят на тази идея. Тя ни разказа за зараждането, осъществяването и бъдещето на инициативата, с което се надяваме да събудим още повече интереса на читателите.

Как се зароди идеята, превърнала се днес в традиция да каните известни личности в ЕГ „Пловдив”?
Съвсем спонтанно, бих казала. Търсейки нови подходи към представянето на историческото знание, ми хрумна да поканя известен историк, с цел да внесем разнообразие в часовете по ЗИП история. При това в годишното разпределение има предвидени часове за срещи с външни лектори. Така възникна въпросът кой да бъде лекторът. И тъй като не е тайна, че храня особени симпатии към професор Андрей Пантев като историк, реших да пробвам да го поканя. Още повече, че предстоеше един от най-значимите празници в българската история – 3-ти март. Професорът откликна на поканата ми и на 1 март 2011г. той беше първият наш гост.
С кои класове беше срещата?
И поводът – Освобождението на България, и личността на професора предполагаха по-голяма аудитория, затова се отказахме от първоначалната идея срещата да бъде само за тези, които имат афинитет към историята, и поканихме всички дванадесетокласници.
На всички останали срещи сме канили предимно ученици от 11-ти и 12-ти клас.
В какво се състои организацията на тези срещи?
Не е лесно сам човек да се справи с цялостната организация на една такава среща, ето защо много се радвам, че в лицето на г-жа Таня Бакалова намерих съмишленик, с когото заедно започнахме да развиваме идеята. Някои колеги като г-жа Ноеми Доникян и г-н Мирослав Атанасов също съдействаха активно, получихме подкрепа за някои срещи и от „Зонта клуб” в лицето на г-жа Лиляна Тинкова, от доц. Кирчо Атанасов, както и от ръководството на училището в лицето на г-жа Пенка Стайкова.
Що се отнася до това как се осъществява самата организация, първо трябва да имаме ясна визия кой ще бъде следващият ни гост, след което се свързвам с него и когато ми потвърди и уточни деня, в който ще ни гостува, с г-жа Бакалова се залавяме с организацията тук на място – като се започне от това кои класове да поканим, и стигнем до техническите подробности като зала, украса, озвучаване...
Кое Ви накара да продължите да каните и други известни личности?
Това, че срещата с проф. Андрей Пантев се получи. Залата беше пълна, интересът беше голям. Усещането за удовлетвореност ни мотивира да продължим с организирането на подобен род срещи. Решихме и да не си

Стефан Данаилов бе една от личностите, поканени на среща с учениците в гимназията през изминалата година.

налагаме ограничения те да бъдат непременно само с историци, но и да разширим кръга от писатели, видни общественици, интелектуалци, хора на изкуството и други. Изхождайки от факта, че ЕГ “Пловдив” е високо, компетентно място за обучение, желанието ни е да ви срещаме с известни, достойни, успели българи, отличаващи се с активна гражданска позиция, силно присъствие в обществения и културния живот. Вярваме, че прекият контакт с тях ще ви обогати интелектуално и ще разшири вашия кръгозор.
Така месец по-късно осъществихме и следващата среща с големия наш писател, поет и драматург Стефан Цанев. На 12 април 2011г. той ни гостува заедно с Божана Апостолова – поетеса и издател.
Кои други са гостували?
В края на 2011г. ни гостува известният наш актьор Васил Василев-Зуека, а през 2012г. наши гости бяха Недялко Йорданов (по покана на г-жа Донка Енева), Стефан Данаилов, Иван Гранитски, Младен Влашки. Това са все хора, които нямат нужда от никакъв PR, защото името им говори само за себе си. Всяка среща беше различна, интересна, запомняща се.
Кои други ще гостуват?
Още сме в началото на 2013г. Имайте търпение. Нека да има с какво да ви изненадаме.

Интервюто проведе: Албена Арабаджиева, 12-б
Снимки: Светлана Панова, 12-г, Мария Маринова, 11-з

ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО ИСТОРИЯ

Любима книга: *Четирилогията на Димитър Талев*
Любим филм: *Обичам комедии*
Любима песен: *Повече от тридесет години – всичко на Фреди Меркюри*
Девиз: *Джон Ленън казва, че животът е това , което се случва, докато си правим планове.*

Ноеми Доникян

Какво Ви накара да изберете учителската професия?
Винаги съм я харесвала, защото е благородна професия. Освен това обичам да общувам с млади хора (по-големи деца). Това, че станах учителка, беше случайно, харесвах историята и исках да се занимавам с нея. Но след като учиш история имаш два варианта – или да станеш учител, или научен/музеен работник. Учителската професия ми се стори по-привлекателна, особено след практиките ни в училищата.
Защо избрахте точно история?
На кандидатстудентските изпити имах много високи резултати и можех да уча каквото искам, затова много хора не одобряваха избора ми да уча история, но аз много я харесвах. В гимназията имахме една млада учителка по история, която провеждаше часовете по много интересен начин – дължа любовта си към този предмет на нея. Интересно е, че тя все още е една от добрите ми приятелки.
Аз също се старая да правя всеки един час различен, но не го планирам предварително, защото нещата винаги тръгват в друга посока.
Какво бихте искали да се промени в училище?
Искам да се промени атмосферата между колегите – много е напрегната, както и между учители и ученици. Искам училището да бъде едно спокойно място, където всички да общуват помежду си. Учителите и учениците трябва да имат приятелски отношения, защото не мисля, че те пречат на работата. Също така трябва да се подобри материалното и техническото състояние на училището и всички класни стаи да са оборудвани с всичко необходимо.
С какво се занимавате в свободното си време?
Напоследък нямам много свободно време заради историческия музей на гимназията, по който работим. Но когато имам такова, се занимавам с любимото си хоби – да шия гоблени. Тази моя страст идва от кръстницата ми, започнах да шия на около 15 г. Това е занимание, което изисква много време и спокойствие, а на мен ми действа много успокояващо. Другото ми хоби е да пътувам, не само в България, а навсякъде.
Коя е любимата ви част от историята или историческа личност?
Най-много харесвам българската история, а княз Борис I и Стефан Стамболов са любимите ми личности. Княз Борис е много мъдър владетел, а това, което гради по време на управлението си – християнството и писмеността, се ползва и до днес от нас. Стамболов е политик с твърда ръка и въпреки авторитарните си методи на управление България достига голямо политическо и икономическо развитие по негово време.
Какво бихте посъветвали учениците си?
Искам да им кажа, че народ, който не познава историята си, е обречен да преживява всичките си неволи отново. Повечето си мислят, че историята е само случки от миналото, но реално в нея се крият поуките, които трябва да извлечем, защото всичко се повтаря с времето. Апелът ми е – деца, познавайте историята си!
Възприемате ли се като народен будител?
Не, просто си върша работата. Да, ние учителите искаме да подбудим младото поколение, но дали успяваме наистина? Аз влагам много усилия, но все ми се струва, че може да получа повече от отсрещната страна.
Разкажете ни за приятелството ви с г-жа Бакалова!
С г-жа Бакалова се познаваме от 7 години, откакто работя в гимназията. В началото отношенията ни бяха само колегиални, но постепенно открихме много общи интереси като да обикаляме магазините, общи теми, които ни интересуват. Също така обичаме да организираме екскурзии заедно всяка година, на г-жа Бакалова може да се разчита за организационни неща. Но моментът, в който открих истинския приятел в нейно лице, беше, когато тя ми помогна в много труден за мен момент. Тогава оценяваш един човек като приятел. Колкото до нея, тя е чудесен професионалист – резултатите на учениците са показателни. Въпреки че изглежда строга, тя е много добър, етичен и интелигентен човек.

ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО БЕЛ

Любима книга: *Много, но тази, която мога да прочета отново по всяко време е "Гордост и предразсъдъци" на Джейн Остин.*
Любим филм: ***Също не са малко, но бих казала "Хубава жена".***
Любима песен: ***Нямам конкретна любима песен. Харесвам старите рок парчета.***
Девиз: *Нямам такъв. Просто вярвам, че човек може да постигне всичко, стига да желае, да е упорит и да се потруди за това.*

Таня Бакалова

Какво Ви накара да изберете учителската професия?
Страхувам се, че ако намеря отговор на този въпрос, ще съм се изчерпала като учител. Всеки ден от изминалите години отнема или прибавя своите доводи към възрожденския ми патос да бъда в училище. От една страна, професията е превърнала четенето в част от моята същност, от друга страна, общуването с вас е динамично и провокативно.
Защо избрахте БЕЛ?
Нито един от подготвените часове не протича по еднакъв начин, всеки клас има своята характерна физиономия, създава определена атмосфера за работа и затова подходът към анализа на произведенията е твърде различен. Опитвам се да дам основата, от която да погледнете към текста, да ви накарам да харесвате или не, това, което трябва да опознаете. Когато откриете за себе си своя личен прочит, означава, че ми помагате да избягам от рутината на професията.
Какво бихте искали да се промени в училище?
Духовността е факт, трябват повече материални характеристики. От години моля и настоявам за ксерокс в училище.
Грамотни ли са според Вас днешните ученици?
Според мен от осми клас е необходимо да се въведе езикова култура като приложна лингвистична дисциплина. Моментното състояние на дванадесетокласниците, на които преподавам, е твърде разнопосочно. Има ученици, които добре познават книжовните норми, но те не са толкова много, колкото бих искала. Все пак има един учебен срок време, през което всеки да осъзнае, че грамотността е преди всичко култура. Ясно е и че оценката е универсалният външен мотиватор за ученика.
Какви резултати очаквате на матурата по БЕЛ тази година?
Не искам да прекалявам с досаден оптимизъм, но учителят Йода от „Междузвездни войни" казва, че бъдещето е във вечно движение.
Възприемате ли се като народен будител?
Понятието не е титла. Едва ли нашите будители са се чувствали с иконичен ореол, какъвто им поставяме днес. Подобен клиширан подход отнема от достойнството и всеотдайността, с която тези българи са работели за своя народ. Ако човек си върши работата добре, предостатъчно е името учител.
Разкажете ни за приятелството си с госпожа Доникян!
Тя е сияйна, лъчезарна и вечно заета. Понякога се опитва да ме комплексира със своя работохолизъм, но тази провокация приемам с всеопрощаваща усмивка.
Какъв е най-щурият Ви спомен от гимназията?
Опасявам се , че ако разкажа за нещо щуро, облечено в думи, то ще загуби от очарованието си, но ще опитам. Преди години, на екскурзия до Велико Търново с 12. клас. Наситена програма, любознателни ученици - така ни умориха с Ноеми, че ги пазихме в хотела до 2 часа. Когато се изтощиха да ни дебнат, предадоха фронта и си легнаха мирни и кротки. Ние грохнахме в безпаметен сън.
Към 4 часа в просъница излязох на коридора и видях най-възпитаната и тиха опашка на света. 50 души чакаха реда си, за да се засилят по дългия коридор и скочат в басейна, който беше на 2 метра от външната врата и метър под прозореца на стаята ни.
Още се чувствам измамена. Това , което ме накара да се прибера безмълвно, бяха учителските ми очи. Видях непреклонните погледи на 50-те съзаклятници, твърдо решени да грабнат мига и да му се радват така, както само те го можеха.
За втора поредна година преподавате на 12. клас. Чувствате ли се близки с учениците си?
Учебната година е толкова кратка, че периодът на взаимно проучване с класовете беше скъсен до минимум. Смея да кажа, че с по-голямата част взаимно си допадаме. На мен ми помага опитът, за да преодолея дребнавостите на деня. На вас - вашата отвореност към другите и изключителната ви добронамереност в общуването. Освен това, 12- годишният ученически стаж ви е направил адаптивни към всеки тип учител, стига той да не се възприема твърде насериозно, като последна инстанция и фактор в живота ви. Вие уважавате моята територията, аз ценя вашето лично пространство, но моля, не смейте да пристъпвате в моето!

Интервюто проведоха: Албена Арабаджиева, 12-б; Анелия Георгиева, 12-к/ Снимки: Светлана Панова, 12-г

Кой е учителят?

Новата инициатива на Делта Те: познай за кого се отнасят мненията и описанията!

Помолихме петима ученици да опишат един преподавател, когото предварително избрахме. Можеш ли по техните думи да познаеш учителя? Първият изпратил ни верния отговор на нашата електронна поща ***deltate@els-plovdiv.com*** ще получи награда от екипа на Делта Те: USB флаш памет Sony Vaio 64GB. Не забравяй да напишеш името и класа си!

Бъди първият победител в новата игра на Делта Те - от нас ще получиш USB Flash 64GB!

✓ На първо място е изключителен учител, който разбира от работата си. Умее да усмихне и най-тъжния ученик, винаги да разведри обстановката в час. Също така е много земен и разбран учител, който никога няма да ти създаде проблем и ще те разбере във всяка една ситуация.
✓ Стана ясно, че зеленчукопроизводството е негова страст.
✓ Един от готините учители в Английската, които знаят как да направят часовете интересни и весели, като се шегуват с учениците, но в същото време успяват да грабнат вниманието на децата. Помня, че когато ми преподаваше, не ми се налагаше да отварям учебник вкъщи, защото запомнях важните неща още в час и записките ми в тетрадката ми бяха достатъчни. Мисля, че е много важно да може да се отдели най-важната информация, както той прави, защото в крайна сметка само това остава в главите на учениците, а не всяка една малка и незначителна подробност.
✓ Преподавал ми е в 9-ти и 10-ти клас и според мен той е човекът с най-готино отношения към учениците и същевременно най-респектиращият преподавател в гимназията. Изключително позитивен човек е, неговият час е последният, от който ученик би си помислил да избяга.
✓ Той е способен да се самопривърже като Рамбо.

Новият сайт на гимназията

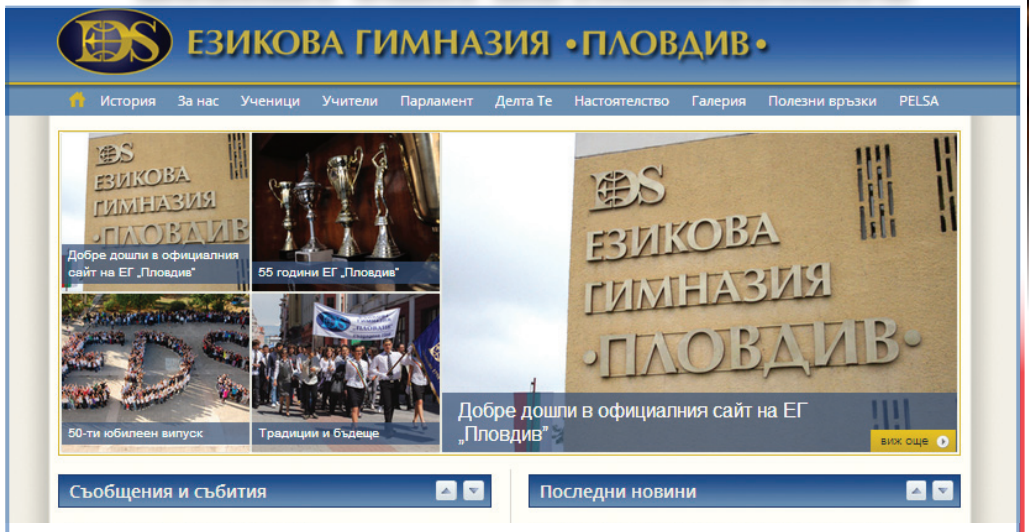

Сигурно малко от вас си спомнят кампанията за нов дизайн на интернет страницата на училището, която протече в края на миналата година. След много динамично състезание бяха избрани проектите на Георги Карапеев (випуск 2012) и Памела Кузева (випуск 2013), въз основа на които беше направен дизайнът на новата страница. Тя заработи в началото на тази година благодарение на IT компанията на бивш ученик на гимназията, която се зае с изработката на онлайн представянето на училището. Има раздели за всичко - от ваканциите до устава на Ученическия Парламент, а дори и архив със старите издания на Делта Те. Идеята е на сайта да бъдат качвани всякакви необходими документи, формуляри, заявления и пр., които учениците да могат свободно да теглят и попълват за техните нужди, всмето да се лутат насам-натам, търсейки образен за своеобразни бюрократични потребности. Интерфейсът е изключително user-friendly и позволява навигиране между отделните менюта с изключителна лекота, като е нужна известна доза талант, за да се изгубите някъде из сайта. Актуалните новини можете да прочетете в „Съобщения и предстоящи събития“ и „Последни новини“, които се намират в раздел „За нас“ на лентата отгоре, а останалото можете да разгледате и сами.

Текст: Димитър Киров, 11-в

Ученически парламент

На 12.01.2013г. (събота) от 10:30ч. в конферентната зала на гимназията се проведе среща относно учредяването на първия по рода си в България Национален ученически съвет, чиято роля ще бъде да подпомага дейността на ученическите съвети и парламенти на всички училища от страната, като ги обединява в една обща структура. На националната среща в София на 9-ти и 10-ти февруари като представител на ЕГ “Пловдив” ще присъства председателят на Ученическия парламент.

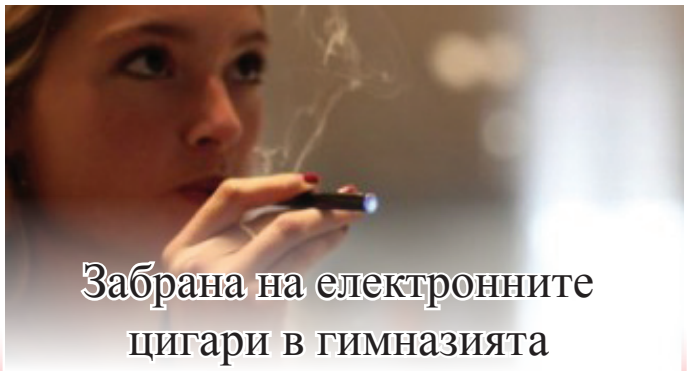

Забрана на електронните цигари в гимназията

На учителския съвет миналата сряда (23.01.2013 г.) бе приета забраната за употребяване на електронни цигари на територията на гимназията. Повод за разглеждането на предложението бяха два случая, в които ученици биват *хванати* да пушат електронна цигара в училището. При единия от тях г-н Христо Бояджиев, когото и без това учениците свързват с борбата срещу тютюнопушенето в училище, забелязва ученик с електронна цигара до кабинета по физика *(явно това не е най-удачното място за тази дейност)*.
Противоречието в случая идва от факта, че в Закона за здравеопазването не се забранява използването на електронни цигари в закрити обществени помещения, каквото е и училището. От друга страна, според правилника на гимназията в училище се забранява всякакъв вид пушене, в което се включва и използването на електронни цигари. Отделно от това Законът на народната просвета забранява на учениците, независимо от възрастта им, да пушат, да участват в хазартни игри, да употребяват наркотични вещества и алкохол.

Вашите мнения по въпроса може да изпратите на електронната ни поща: ***deltate@els-plovdiv.com***

От три години в гимназията се провежда активна политика за ограничаването на тютюнопушенето - първо то бе *изкарано* от тоалетните след тяхното обновление и поставянето на камери за видеонаблюдение, последвано от гонките на пушачите от лавката през миналата година, която пък в последствие с решение на Руската гимназия бе премахната.

Изложба на клуба по рисуване по проект УСПЕХ

В събота (12.01.2013г.) от 10:30 ч. в Градската художествена галерия (на Главната) се проведе официалното закриване на изложбата на учениците от клуба по рисуване на г-н Саркис Нерсесян, част от проекта “УСПЕХ”. Членовете на групата - 14 ученици от гимназията - бяха много щастливи от постижението си, а творбите им определено хванаха окото дори и на г-жа Пенка Стайкова, която посети събитието.

Снимки: Мария Маринова, 11-з

Нашите учители - доскорошни ученици

Петър Краевски

преподавател по английски език

Какво е впечатлението Ви от ученическите години в ЕГ “Пловдив”?

Тогава официалното название на Английската гимназия беше ELS „Георги Кирков”, а с нашия випуск бяха въведени и паралелки по френски и немски език. Запазил съм спомен за невероятни учители, за весели компании, младежки купони, китарни вечери по време на летните бригади и невинни пакости в лагера на военното обучение. Имахме един съученик, сега той е в Австралия, когото изчакахме да заспи и след това го изнесохме с дюшека на плаца. Положихме го под пилона със знамето. Да е готов за сутрешен развод. Калпазани! Сега, когато се виждам с мои бивши съученици, се смеем на разни такива преживелици. Впечатлението ми от ученическите години е добро.

Разкажете нещо, което е оставило траен спомен у Вас!

Когато учех в Английската гимназия,

възпитателният процес се провеждаше под лозунга да станем „всестранно развити личности”.

Полека-лека очакванията се свиха до „многостранно развити личности”, а практиката показа, че развитието ни наистина се оказа много странно. Дано това се приеме с чувство за хумор. Драстичната смяна на 10-ти ноември ни накара да се преосмисляме приоритетите си, да се адаптираме. Ние сме гранично поколение. Помня, че в девети или десети клас, когато в хуманитарните дисциплини се поставяше акцент върху идеологията (факт, който е глупаво да се отрича), написах реферат на тема „Религията – опиум за народа!”. В него, разбира се, изхождах от марксистко-ленински позиции. Днес отношението ми към тази материя е доста по-различно, но съм благодарен на времето, че ме принуди да се запозная с теории и практики, които днес спокойно мога да поставям под съмнение.

Поддържате ли връзка със съучениците си?

Да. Виждаме се понякога. Помагаме си, когато това е възможно. Приятелствата от ученическите години неизбежно претърпяват метаморфоза. Губиш някого по пътя. Преоткриваш други. Убедил съм се, че животът е много по-силен от тийнейджърските заклинания за вечно приятелство или вражда. Естеството на нещата го доказва.

Какво Ви накара да се върнете в гимназията като преподавател?

Това е тема, която избягвам да коментирам. По принцип винаги съм се занимавал с преподаване на английски език дори когато бях студент или работех в медиите. В последно време съм предимно учител поради отдалечаването ми от журналистическата професия. Причините за това са няколко, но да кажем, че за момента това е по-скоро морален избор. Радиото винаги е било моята страст. Там съм постигнал най-големите си... успехи е силно казано – радости, да, радости от работата, така е по-добре. Уви, особеностите на днешното време ме карат да говоря за това в минало време. За късмет на моите ученици, надявам се... Това, последното, може да мине и за шега.

Как виждате бъдещето на гимназията?

Не съм ясновидец, но няма как бъдещето да не е светло. Според мен ЕГ „Пловдив” се развива успешно, съобразно условията. Надявам се да не бъде приравнена с реалните гимназии, а да си остане елитно учебно заведение. Чест е да си ученик тук – да станеш част от гимназията и да останеш в нея. Хубаво е да се мисли за повече поощрения.

Интервютата проведоха:
Албена Арабаджиева, 12-б
Лора Стоянова, 12-в

Катя Главчева

преподавател по немски език

Какво е впечатлението Ви от ученическите години в ЕГ “Пловдив”?

Ще излъжа, ако не спомена, че завърших с облекчение. Ученическите години за мен не бяха онези розови времена, към които днес почти всеки се връща с носталгия. Иначе казано, бяха трудни времена за моите родители, да са ми живи и здрави ;) Учеше се здраво. Е, всяко правило си има изключение и аз бях такова. С диплома 5,58 бях може би на едно от последните места по успех.

Имаше цели класове с успех 6.00.

Разликата между преди и сега е огромна и в друго отношение. Имаше дисциплина. Имаше уважение към учителите, което учениците пазим и до днес. Някои от моите учители днес са ми колеги – г-н Стефан Кръстев и г-жа Мазева. Поклон пред Директора Любен Христов. Наскоро научих, че е починал друг мой любим учител – Стоил Куцев. Поклон и пред него.

След тъгата по спомена за тези велики за мен хора мога все пак със сигурност да заявя, че споменът за ученическите ми години поражда у мен по-скоро приятен гъдел. И малко тъга за отминалите времена.

Разкажете нещо, което е оставило траен спомен у Вас!

Отново нещо, свързано със строгите правила – имам следната забележка в бележника си: „Закъсняла за ведрина. Обърнете внимание!” Сами си направете изводите. За тези, които не знаят какво е ведрина – гимнастика преди часовете. Независимо от температурите навън. -20 градуса. Е, и?

Или за честите посещенията на класната у нас. Познайте причината. За щастие днес подобни визити не съществуват. Незабравими спомени са може би двете седмици военно обучение и бригадите. Вашите родители знаят за какво говоря.

Поддържате ли връзка със съучениците си?

Не бяхме от задружните класове. Въпреки опитите на някои мои съученици за подобни събирания, аз, честно казано, не съм откликвала редовно. Две-три срещи на малки групички – да. Но среща на целия клас или поне на голяма част от него може би никога няма да се състои.

Имах труден пубертет, може би и на това се дължи не особено здравата ми връзка с класа. А и с времето интересите се променят. Поговорката *„Далеч от очите, далеч от сърцето”* добре онагледява идеята ми за тази връзка. От друга страна, може би сега бихме се погледнали с други очи.

Предполагам именно на липсата на тази здрава връзка винаги, когато съм била класна, съм държала много на добрите отношения на моите класовете и на сплотеността им.

Какво Ви накара да се върнете обратно като преподавател?

Винаги съм искала да бъда учител по немски език. Още от 6.-7.клас, когато ми преподаваше госпожа Мариана Табакова. Имах щастието в 8.клас, вече като ученичка в тази гимназия, в далечната 1984г., да имам за кратко учител като Лили Караколева. А и немският ми беше единственият любим предмет до последно. И до днес за мен той е удоволствие. Така че любовта към езика беше определяща избора ми на професия. Освен това преди двайсетина години тази професия все още беше престижна...

Как виждате бъдещето на гимназията?

Ако зависеше само от гимназията – оптимист съм.

Но тук играят много други фактори. Ще видим до какво ще доведе идеята за премахването на езиковите гимназии в досегашния им вид. Не вярвам това да се случи скоро, така че – да. Оптимист съм. Спор няма, че ние сме най-добрата гимназия.

Явно, че сред учениците в Английската винаги е имало бунтари...

Поздрав за откриването на учебната година

Ден на отворените врати в ЕГ „Пловдив“

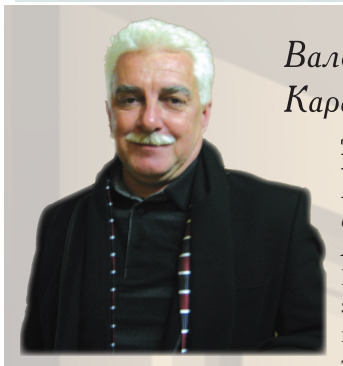

Валентин Караминев

директор на ЕГ „Пловдив“ 1993-2008г.

Какви са вашите спомени за Любен Христов?

Прекрасен човек, запознахме се, когато вече беше прекратил трудова дейност, но често се виждахме. Всичко, което е постигнал преди мен, името, което е създал на тази гимназия, е благодарение на него и на екипа преподаватели около него.

Кой е Вашият най-мил спомен от гимназията?

Много са, не мога да кажа един, всяка година съм имал хубави спомени.

Каква беше ролята на ЕГ “Пловдив” в живота Ви?

Основна - много важно е да обичаш работата си.

Какво ще пожелаете на настоящите учители/ученици?

Пожелавам им да си изберат такива професии, които да им доставят удоволствие. Също така да продължават да бъдат толкова добри, колкото са били предишните, да са здрави преди всичко и много късмет и любов.

Румяна Дренчева

учител по английски, преподавала 37 години до 2008 година

Какви са вашите спомени за Любен Христов?

За мен той е емблема на гимназията.

Кой е Вашият най-мил спомен от гимназията?

Най-милият спомен са моите съученички, а иначе училището е моят живот. Моят син също е учил и сега работи тук като преподавател по английски.

Какво ще пожелаете на настоящите учители/ученици?

Там, където срещна наши ученици, те са много мили един към друг - пожелавам на всички винаги да бъдат така, като едно голямо семейство.

Каква беше ролята на ЕГ “Пловдив” в живота Ви?

Някои казват втори дом, а за мен е много повече - тук дадох много усилия и труд.

Ивелина Цекова

Завърших 1997г., но напуснах година по-рано, защото спечелих стипендия за Колежа на обединения свят в Италия. Следвах в Харвард специалност икономика и след това работих във финансова компания също в Бостън.

Постигнахте ли мечтите си от гимназията?

Да, определено. Спомням си, че тогава наистина много мечтаехме и съм успяла да запазя това чувство със себе си. Гимназията ми даде страхотен старт в живота и мисля, че не бих постигнала всичко това без нея.

Кой е Вашият най-мил спомен от гимназията?

Най-милият спомен всъщност е в занималните в общежитието по време на голямото междучасие. Спомням си как слушахме заедно музика на английски на Бон Джоуви и Мадона.

Какво ще пожелаете на настоящите учители/ученици?

Ще им пожелая първо много здраве, мисля, че без него нищо не може да се постигне, и освен това им пожелавам да използват максимално ползотворно годините в гимназията, да запазят връзките със своите съученици. За мен това са най-силните приятелства.

Зимата е вече трайно спуснала воала си над земята, гали ни с ледените си целувки, кара ни да търсим топлината и уюта на дома. И точно в един такъв момент спомените за отминалите дни могат да разпукат леда в сърцето ни, да ни изпълнят с топлота, по-силна от тази на всеки един климатик.

И именно тези спомени накараха толкова бивши възпитаници на гимназията да се озоват на Деня на отворените врати. Един ден след като нашата ваканция бе започнала, броени дни преди навечерието на най-светлия християнски празник - Коледа, училището отново отвори врати, за да събере бивши ученици и учители с техните учители и колеги.

Традициите са нещо прекрасно. А за нашата гимназия този ден е началото на една „прохождаща традиция”, за която аз оставам с надеждата, че ще се развива, че няма да замре и един ден аз ще съм тази, която ще преживява всичкото това вълнение отново - но този път не от страната на ученик, нито на репортер на Делта Те, а, надявам се, на достоен възпитаник на гимназията.

Още преди обявения час - 10:30, сградата на училището започна да се изпълва с бивши ученици от всички завършили випуски. На срещата присъстваха и много от вече пенсионираните учители, както и бившият директор на нашата гимназия – г-н Валентин Караминев. В събитието участваха също и настоящите ученици на гимназията, които се включиха в помощта за презентацията в конферентната зала, както и на щандовете в училище. Всички имаха възможност

да присъстват на презентацията, която имаше за цел да информира завършилите за проекта свързан с виртуалния музей, който е инициран от PEL-SA и г-жа Ноеми Доникян. Срещата бе открита с невероятното изпълнение на немски език на Нина от 11-а клас, последвано от бурни аплодисменти от многобройната публика в залата.

Приветствие към всички гости бе отправено от директора на гимназията г-жа Пенка Стайкова, която изрази надеждата си, че за всички бивши преподаватели и ученици гимназията е като втори дом и те са оставили част от сърцето си в нея. Тя напомни за филма „Вчера”, който за нея пресъздава истински спомени от гимназията. Дори закъснелите гости бяха сърдечно посрещнати, като г-жа Пенка Стайкова не пропусна да се пошегува с тях, че

и сега закъсняват, както преди години за час,

но днес вече няма кой да им пише по 1/3 неизвинени отсъствия. Директорката на ЕГ ”Пловдив” също сподели желанието си да превърне този ден в

На събитието присъства и бившият директор на гимназия г-н Валентин Караминев, от когото Делта Те успя да вземе интервю (вляво).

традиция.

Тя не пропусна да спомене и „щафетата”, която се предава през поколенията, давайки примери с това колко деца на бивши учители сега също преподават в нашето училище и колко от техните внуци учат тук днес.

Към всички гости бе отправена покана за празниците по случай юбилея на гимназията, които ще бъдат на 7 и 8 юни, като на първия ден ще има голям концерт на Античния театър.

Презентацията продължи с представяне на концепцията за музея на гимназията. Г-жа Пенка Стайкова представи това начинание като начин да запълним празниците от миналото и да ги превърнем от митове и легенди в история, защото именно те могат да дадат реални примери на младото поколение ученици, които все още са неопитни и не знаят много неща за живота. Тя призова да върнем желанието у учениците за учене, чиято необходимост те често осъзнават едва когато са завършили.

Г-жа Пенка Стайкова се обърна и към бившия директор на гимназията - господин Валентин Караминев, за чиято „ценна щафета” тя не пропусна да благодари. На всички гости бе припомнено и за първия директор на гимназията - Любен Христов, съпругата на когото вече две поредни години раздава стипендии и награди на ученици с голям принос в делото на гимназията.

А към всички бивши учители бе отправен призивът да идват по-често и да дават добър пример.

Продължава на стр. 7 >>

Първото по рода си събитие се проведе на 22 декември 2012 г., поставяйки началото на една нова традиция в гимназията.

И докато учители и бивши ученици се радваха на срещите си, екип на Делта Те успя да си открадне малко от тяхното време, връщайки ги с няколко въпроса отново назад във времето...

Бившата възпитаничка на гимназията Мария Венева пък запозна гостите по-подробно с проекта за сайта на музея. Тя изтъкна, че единственият виртуален музей в България в момента е на град София, а се надява следващият да е нашият, защото ние имаме за какво да си спомняме и какво да покажем. Тук бяха изтъкнати имената на Петя Колчева - първата българка, покорила връх Еверест, която също е завършила нашата гимназия, и Христо Велчев, който е обиколил света с ветроход за 45 дни, които, разбира се, не са единствените знатни българи, завършили гимназията. Професионални и спортни постижения от миналото също бяха припомнени, а по-късно в потвърждение директорът на гимназията изтъкна пред гостите и отличното постижение на волейболния отбор тази година - първо място на национално ниво.

В духа на ентусиазма, породил се сред гостите, г-жа Ноеми Доникян представи и работата на клуба, свързан с музея и архивирането на паметта на гимназията, описвайки в кратка презентация работата на учениците и нелеките задачи, с които са се захванали, за да припомнят и съхранят паметта на гимназията.

Накрая на презентацията думата отново имаше директорката. Тя даде повече информация за „живия" музей, който гимназията се надява да бъде открит като временна експозиция в Историческия или в Етнографския музей в Пловдив, а след това да бъде преместен в обновената училищна библиотека. В цялата концепция се надяват да бъде включен и интерактивен екран, който пък ще носи духа на новите технологии, както и бърза информация на учениците.

За финал думата бе предоставена на г-жа Величка Янакиева (интервю с която публикувахме в броя от месец октомври) - учител по български език, преподавал от самото откриване на гимназията, ръководител на гражданско движение и Дома на учителя. С много емоции тя изрази радостта си, че отново е тук след пенсионирането й през 1981г. За нея гимназията е като втори дом. Тя с усмивка си припомни за хубавите спомени, които има от гимназията с колегите си и с учениците, и представи онези дни като време на любов към всичко родно, любов към знанието и вяра между учители, ученици и ръководство. Тя представи метафорично гимназията ни като „разсадник на просветни дейци, на знаещи и можещи".

Думите й докоснаха всички гости и бяха съпроводени с искрени аплодисменти. Вълнуващата атмосфера се носеше из цялата зала. ***Всички бивши ученици имаха възможност да се видят и да поговорят след това в гимназията с някогашните си учители,*** а тези моменти наистина бяха изпълнени с много положителни емоции.

На втория етаж гостите можеха да закупят старите годишници за 40-я и 50-я юбилей на гимназията, както и други книги и календари на гимназията. Дейността на РТРІ също бе представена от наши ученици от организацията. Ученическият парламент също имаше щанд, където благотворително се продаваха картички като част от коледния базар на гимназията. И не на последно място, вестникът на гимназията също бе представен. Хората проявиха интерес както към по-новите, така и към старите издания на Делта Те, които те имаха възможност да закупят. А през цялото това време, в кабинетите отново кипеше бурен живот. Позабравените истории бяха припомняни, спомени, които тези стаи носеха със себе си, сега изплуваха отново, галейки стените със смеха на ученици и учители. Сякаш часовникът се бе върнал назад и бивши ученици и учители сега разговаряха бодро както в миналото, което те неведнъж потвърдиха, че за тях носи прекрасни спомени и силен старт в живота. Бивши ученици бяха наобиколили своите учители и както малките деца слушат с интерес, попивайки мъдростта на майката, така сега и те слушаха отново своите учители. Но картината бе различна – сега, след натрупаният опит, те също имаха какво да споделят, на какво да научат своите учители, какво да им разкажат.

Красива е тази приемственост между поколенията, красиво е да гледаш как стари ученици се връщат и с любов си спомнят за прекрасните си години, прекарани тук. Така че - аз ви съветвам - изживейте ги, живейте и изживявайте всеки миг в гимназията, помнете го и се радвайте на него, защото времето лети неусетно и един ден ние ще сме тези, които ще шепнат старите приказки за гимназията. Защото сега именно ние творим историята, пишем историята, която може би ще бъде интересна за идните поколения.

Тескт и интервюта: Мария Чешмеджиева, 11-з
Снимки: Стефан Солачки, 11-з

Камелия Чанлиева

учител по физическо възпитание до 2008

Какви са Вашите спомени за Любен Христов?

Много хубав коректен, изпълнителен и дисциплиниран - такъв директор рядко се среща и след това младите поеха, но спомените ми от него са прекрасни.

Кой е Вашият най-мил спомен от гимназията?

Спомените са много мили, най-вече с учениците, с които съм работила като класен ръководител, но сега повечето от тях са в Германия или другаде в чужбина и рядко се виждаме. Все пак ме търсят понякога и съм щастлива да споделям техните чувства, спомени и преживявания.

Каква беше ролята на ЕГ "Пловдив" в живота Ви?

Много голяма - постъпих тук на 35 години, работих тук 25 години и сред децата се чувствам по-млада и това ме крепи.

Какво ще пожелаете на настоящите учители/ученици?

На сегашните здраве, търпение и да работят с по-голямо желание.

Минка Иванова

Пенсионирах се през 1994 година след 32 години работа тук. Преподавах история предимно в осми и девети клас, защото преподавах на английски, но имаше години, когато се налагаше да обучавам ученици история на български език.

Кой е Вашият най-мил спомен от гимназията?

Не мога да определя един - имах много интересни, забавни, вълнуващи спомени. 32 години работа оставят много следи.

Какви са вашите спомени за Любен Христов?

Изключителен. Това за мен е човек от народа, но с вроден педагогически талант и такъв на организатор. Казват, че само три процента от хората имат такива способности, а той определено ги имаше.

Каква беше ролята на ЕГ "Пловдив" в живота Ви?

Считам, че това е един от големите ми късмети в живота.

Какво ще пожелаете на настоящите учители/ученици?

Ще им пожелая на първо място здраве - от позициите на моите години разбирам, че това е най-важното. Освен това силен характер, воля и упоритост, за да се развиват като пълноценни хора.

Мария Венева

випуск 1988

Какви са Вашите спомени за Любен Христов?

Любен Христов е един прекрасен учител на първо място. Той е и директор, който няма как да бъде забравен, тъй като от него научихме как се гради дисциплина и личност и как всеки един ден може да бъде по-добър от днешния.

Постигнахте ли мечтите си от гимназията?

Да, аз съм човек, който се бори докрай и смятам, че имам още мечти, които преследвам и за мен това е хубавото на живота - дава ни шанс да гледаме винаги нагоре и да не се отказваме от мечтите си.

Кой е Вашият най-мил спомен от гимназията?

Имам много незабравими спомени, свързани с моите съученици и учители и с училището като институция, но за мен най-важното и незабравимо е възможността човек винаги да бъде в надпревара, да се състезава и да може да измерва времето със собствения си часовник.

Какво ще пожелаете на настоящите учители/ученици?

Желая им преди всичко много здраве и да бъдат много мотивирани - да вярват в себе си, че това, което те днес правят, утре ще може да бъде по-добро и с техни усилия, знания и умения ще се развива.

Накъде през голямото?

Сигурно сте забелязали автоизложението на паркинга пред училище? Всяка година колите там се сменят, заедно със смяната на дванадесетокласниците, които един по един взимат шофьорски книжки, а по-големите късметлии получават и коли. И така, вместо да се бутат сред множеството ученици в автобусите, палят колата и ... хайде на училище. Lukoil по пътя, малко преди гимназията по бул. “България”, е редовна първа спирка за незакусилите или непили кафе сутрин, което обяснява и разнасящите се различни картонени чашки по коридорите. Но да си имаш кола си има и други привилегии, като например да се разходиш през голямото междучасие до близките бензиностанции. Това е едно скоро появило се явление сред дванадесетокласниците, затова екипът на Делта Те, въоръжен с фотоапарат и микрофон, реши да проследи “напускащите сградата на гимназията“, очаквайки да ги хванем в нарушение на Закона за движение по пътищата или ако не - то някои друг закон или наредба. По-голямата част се отправиха към Petrol. Но за наше учудване те не отидоха там да пушат, което би било обяснимо със забраната за тютюнопушене на територията на училището. Явно учениците са добре запознати с правата си, или по-скоро липсата на такива, относно тютюнопушенето. След посещението ни и проведеното от нас интервю дали поради строгия контрол миналата година от страна на ръководството, или някаква друга причина, стана ясно, че тазгодишните абитуриенти посещават бензиностанцията (или по-точно автомивката, според Тодор Личев) не за да пушат, а за да... хапват банани! (Христиана беше категорична, че това е единствената цел на разходката им). Всъщност най-точната причина да се разхождат дотам е биченето на айляк, както става ясно от проведените от нас интервюта (вдясно). А бензиностанцията се оказа сигурно място, след като по времето, когато екипът провеждаше своя репортаж, с гориво зареди патрулна кола и пожарна. В крайна сметка няма нищо да се повозиш малко в междучасието, да се разнообразиш от толкова омръзналата ни училищна сграда, да похапнеш и да „бичиш айляк“ от време на време ... Все пак животът не е само учене и тютюнев дим!

Тодор Личев, 12-е

Защо идвате тук през голямото?
За айляка.
А защо точно тук, а не някъде по-близо, да кажем, Алати?
Защото тук е суперайляк.
Не е ли малко далче?
Ние идваме с кола.
С чия кола сте?
С моята.

Христиана Петкова, 12-е

Интересно ни е, с каква цел идвате тук?
Да ядем.
Ние пък си мислихме, че пушите...
Аз не пуша - аз хапвам банани!

Репортер: Албена Арабаджиева, 12-б
Фотограф: Светлана Панова, 12-г

PELSA REPORT PlovdivELSAlumni Association

На 22.12.2012 в ЕГ „Пловдив“ за първи път бе организиран Ден на завършилите това учебно заведение. В този ден за първи път в публичното пространство PELSA съвместно с гимназията представи страницата на виртуалния музей - проект, направил първите си крачки през 2012 година.

Посланието чрез този проект е да разкажем на децата ни за нашето богатство – спомените ни, които градят историята на нашето училище вече близо 55 години. Искаме да опазим, съхраним и популяризираме историята на училището като стожер на просветното развитие в град Пловдив и страната. Това ще помогне да укрепне общността на настоящи и бивши учители, родители и ученици на училището. Нека да популяризираме успехите и постиженията на талантливите ученици в сферата на науката, хореографията, музиката, изобразителното изкуство, спорта, представяйки и усилията на нашите учители чрез най-добри педагогически практики, които са приложили, развили и усъвършенствали, за да ни изградят като характери и достойни хора. Имаме амбицията да го направим и като ***място, в което да бъде съхранена и предадена историята на гимназията*** на следващите поколения - ценен извор на родолюбие и традиции – чрез снимков, документален и видео материал.

Презентацията на виртуалния музей информира присъстващите в залата за основното съдържание на всяко от менютата. В основата на извършената работа е проучване на историята на всеки випуск, приноса на училището в образованието в града, интереса на поколенията да съхранят вече постигнатото. Затова и издирваме също юбилейни книги на гимназията, книги, издадени от съученици, вестници на гимназията, грамоти, медали, знамена, снимки от събития от лични архиви, портрети на учители, директори, филми, направени от съученици, вестници с отзиви за възпитаници на гимназията и мн.др.

Всеки желаещ може да се включи в проучвателската и събирателска дейност. Търсим съдействие и подкрепа от родители, фирми, фондации, организации и др. По този начин развиваме доброволна краеведческа дейност. За това спомага фактът, че в училището се обучават 3 поколения от една фамилия. Младите ученици обогатяват знанията си за историята на училището. Техните майки, бащи, баби и дядовци си спомнят своите ученически години.

Да направим нашия Музей заедно,
PELSA

Проектът за виртуалния музей (долу) бе представен в конферентната зала на 22 декември от Мария Венева, представител на PELSA - Пловдив (вляво).

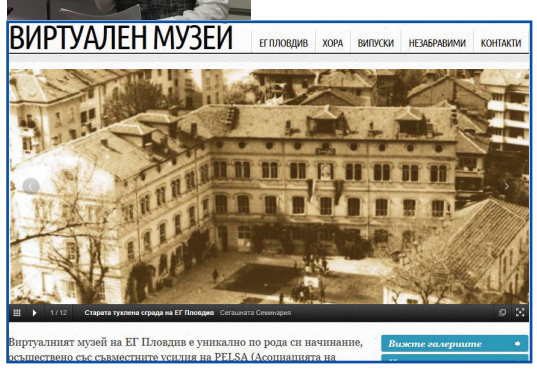

Humboldt University of Berlin

Основан през 1810 година от Вилхелм фон Хумболт, берлинският университет „Хумболт“ е считан за „майка“ на всички модерни университети и от него са излезли внушителните 19 Нобелови лауреати. Университетът е разположен в бившия дворец на Хайнрих Пруски и успешно обединява обучение и изследователска дейност, давайки възможност на всички студенти да получат широко хуманитарно и научно образование. Някои от изключителните учени, които са преподавали в него са: братя Грим, Алберт Айнщайн и основателите на марксистката идеология Маркс Планк и Енгелс, а Ото фон Бисмарк, Хайнрих Хайне и Курт Тухолски са били негови студенти. Съвместно със Свободния университет в Берлин, „Хумболт” разполага с най-големия медицински факултет в Европа. Днес в университета следват 31 065 студенти, от които 4 989 чуждестранни от над 100 държави.

„Хумболт” включва всички основни научни дисциплини в хуманитарните, социалните, природните, селскостопанските науки и медицината. Силните му страни в частност са археологията, историята, философията, икономиката, социологията, теоретичната биология, неврологията, имунологията и математиката. Тези области се развиват от 12 съвместни изследователски центрове, 14 магистърски програми и 9 интердисциплинарни центъра. Повече от 400 професори са включени в изследователската и преподавателската дейност. Университетът създава студенти на нови висоти като насърчава своите млади хора към извършването на независими изследвания. „Хумболт” принадлежи към европейските университети с най-много млади професори. Заема водеща роля в партнирането с различни изследователски и дарителски фондации като *Volkswagen* и *Robert Bosch*. В ролята си на един от водещите световни университети, „Хумболт” предлага на студентите си невероятни възможности за развитие на национално и международно ниво.

Общежитие или квартира?

Общежитията са в доста добро състояние, цените им варират между 150-300 евро. Съществуват такива с много българи и като начало са за предпочитане. Има квартири, в които живеят по 2-4 човека в нормален апартамент.

Храна/студентски стол към университета

За хранене има много добри студентски столове с голям избор на храна, но трябва малко време, за да се свикне с немската кухня.

Транспорт до университета и други близки градове

Транспортът в целия Берлин е много добре устроен, наличен е превоз и през събота и неделя, денонощно, а със студентски билет не е скъпо.

Места за развлечение

Берлин предлага много развлечения и повечето театри и кина имат намаления за студенти. Музеите имат определен ден, в който входът е безплатен за студенти след 18 часа.

Възможности за работа, които университетът предлага при търсене на професионалната ориентация

Като студент има възможност за работа като студентски помощник в много различни институти на университета. За професионална ориентация има информативен център с добри предложения.

Разходи

С около 500 евро на месец може да се живее нормално, но, разбира се, това силно зависи от навиците и начина на живот на всеки студент. Здравната застраховка е 60 евро, общежитието - около 150.

Изисквания за кандидатстване

За да кандидатствате, ви е нужна диплома за завършено средно образование, за предпочитане с успех над 5.50 и положен изпит по немски език (DSD/Test DaF). Сертификати за владеене на други чужди езици и такива от доброволческа дейност в организации като PTPI, БЧК, Интеракт, ПИЦ, НАРД и др. могат да ви дадат изключително предимство.

Повече информация можете да намерите на:
www.hu-berlin.de

Текст: Нона Кичукова, 11-г

Фондация „Германо-Български център за срещи - Пловдив”

Stiftung „Deutsch- Bulgarische Begegnungsstätte - Plovdiv“

Искате да изучавате немски език?

Нашата фондация предлага подходящите курсове!

Немският езиков център към Фондация „Германо- Български център за срещи - Пловдив” е основан през 1999 г.
С подкрепата на Гьоте Институт - България той е единствената институция в Пловдив, оторизирана да предлага езикови курсове и да провежда изпити по стандарта на Гьоте Институт.
Курсовете по немски език се водят от висококвалифицирани и опитни преподаватели и са предназначени за всекиго, който има желание или необходимост да овладее основите на немската граматика и придобие езикови умения.
Независимо дали Вие желаете да следвате в университет в немскоезична държава, или да придобиете езикови умения за справяне с ежедневни и академични ситуации, ние Ви предлагаме пълната гама от езикови курсове по немски език, съответстващи на Общоевропейската езикова рамка.

За повече информация:
www.eu-bs.org
тел. 032 / 63 61 71
адрес – 4000 Пловдив, ул.Екзарх Йосиф 7а

ЖИВОТЪТ В СТУДЕНТСКИ ГРАД

Как се преживява в столицата... или не съвсем...

С настъпването на новата година все повече наближава времето, когато ще трябва да изпратим нашите дванадесетокласници. За много от тях краят на учебната година, съответно започването на следване в университет, означава преместване в нов град, свикване с нови порядки на живот, нови запознанства. Едно е сигурно – голяма част от нашите ученици заминават да учат в столицата. А това, разбира се, е свързано с преместване в ново жилище, квартира или общежитие в Студентски град – всеки може да избере, каквото поиска. Делта Те направи специално проучване за това как се преживява в Студентски град, базирано на мненията на пребиваващи там и репортерското око на вестника.

Наемът на общежитие: В Студентски град той става по успех – първи курс кандидатстват с приемния бал, а за по-горните курсове записването става с успеха от учебната година. Наемите варират между 30 и 50 лева, а това е около половината от сумата, която биха плащали за квартира. Студентите може да бъдат настанени както в по-нови и ремонтирани блокове, така и в някои от по-старите, които учащите определят като „по-мизерни". Таксите за ток и вода се заплащат допълнително.

Съквартирантите: Студентите на повечето университети, изключвайки УНСС, може да избират своите съквартиранти, като за това предварително се подава молба, но все пак има шанс да не бъдеш настанен с желания от теб човек, в зависимост от наличните стаи. Те обикновено са двойни или тройни със собствен санитарен възел. Някои от тях не са напълно обзаведени и се налага ти да занесеш собствено бюро или маса например. Достъпът до общежитията става с карта с чип и външни лица се допускат само с предварителни уговорки. И все пак всички споделят, че контролът зависи от домакина, при когото ще попаднеш, а *колегите* от някои телевизии установиха, че контрол въобще липсва и всеки си влиза и излиза без почти никакви записвания.

Купони: За купони повечето от тях предпочитат заведенията в Студентски град и по-рядко стаите, за да нямат проблеми, но и тук нещата зависят от домакина. А партитата все пак не са рядкост, още по-често срещани са заведенията - от всякакъв тип, до всеки блок. Нерядко отново *наши колеги* определят Студентски град като някакво подобие на Лас Вегас, макар и да е далеч от неговия блясък и лукс. Предпочитанията за заведенията обаче важи общо взето до сряда - дотогава стигат джобните от мама и тати и студентите са принудени да преминат на нискобюджетния вариант за забавление по общежитията, докато не получат ново финансово постъпление.

Храна: Не можем да пропуснем да споменем и с какво се хранят студентите – всички сме чували историите за гладните учащи. Голяма част от нашите бивши ученици избират да се хранят на стол (ако имат време и не са цял ден на лекции) – там за символичната сума от около три лева могат да получат основно ястие и десерт. Разбира се, в Студентски град има и достатъчно заведения, откъдето можеш за си купиш „street food" – пици, дюнери, кебапчета - това всъщност е небезизвестната "Манджа стрийт" в комплекса *(не че има и толкова много улици освен нея)*. Напоследък обаче прословутото място си спечели названието "Язва стрийт". Защо ли? Повечето определят готвенето на печка като доста трудно за условията на стаята, но все пак е възможно да имаш микровълнова. А хранителни магазини – около общежитията има достатъчно, наред с обекти за денонощна продажба на продукти от първа необходимост: алкохол, цигари, презервативи и, разбира се, тетрадки и химикалки!

Транспорт: Единно мнение за транспорта обаче не чухме. Голяма част от студентите споделят, че транспорт има доста – и автобуси, и маршрутки, но често е препълнен (за което прибирането от Английската старателно ни подготвя пет години). За други няколкото линии не са достатъчни. Все пак те определят градския транспорт като доста редовен, но пък от друга страна най-близката спирка на метро е на 6-7 спирки от Студентски град (станция "Мусагеница") и студентите не могат директно да се възползват от това удобство на столицата. Не на всекиго обаче се налага да използва и без това имащия лоша слава на мръсен и претъпкан столичен градски транспорт, след като някои университети (ТУ, УНСС) са изцяло разположени в студентския комплекс. Разбира се, има и студенти, които използват собствените си коли, но това означава не по-малко задръствания сред софийския трафик и използване на паркинг, който наскоро бе реформиран от Столична община и в центъра цената вече е 2лв/час.

Бачкане: Бившите ученици на гимназията споделят, че възможности за работа има много, разбира се, ако имаш време – основно като продавач-консултанти, дистрибутори, бармани или в call-центрове, sex-shops и др.

И все пак, ако вече сте решили, че искате да учите в столицата, но се колебаете дали да изберете квартира или общежитие, ние ви представяме в кратка таблица плюсовете и минусите на студентски град – такива, каквито ги представиха на нас настоящите студенти, които попитахме:

Like

✓ Общуваш основно с млади хора, завързваш нови приятелства;
✓ Има много заведения и магазини, евтин стол за хранене;
✓ Много по-евтино от наемането на квартира;
✓ Близост до университети;
✓ Много книжарници и евтин ксерокс;
✓ Общо взето - евтино и по много от всичко;
✓ Близост с твоите колеги - чувство за колегиалност;
✓ Възможност за намиране на почасова работа в квартала;
✓ Постоянен купон отвсякъде и навсякъде.

Вляво: Студенти хапват от "Манджа стрийт" - неповторимото място в Студентски град, спечелило си противоречива слава на евтина възможност за прехрана или снабдяване с остра диария... поне!

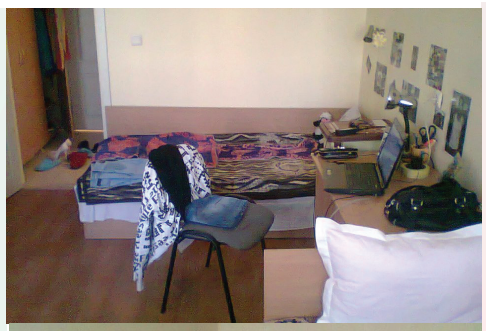

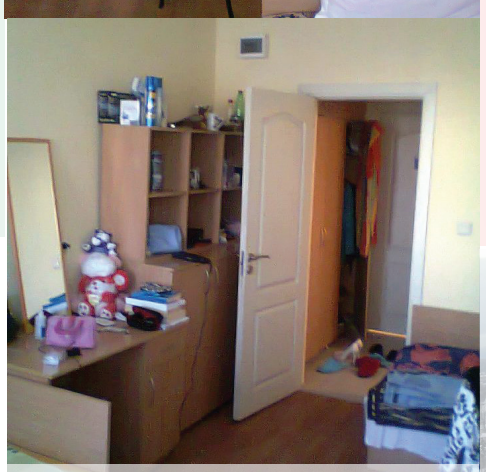

Така изглежда една от хубавите стаи в студентските общежития.

Dislike

✓ Може да попаднеш на стая с по-лоши условия;
✓ Чувство за присъствие в хан, вместо в студентска стая - постоянно влизане и излизане на знайни и незнайни обекти, хора и животни;
✓ Шум от съседните заведения/стаи или пък твоята собствена стая;
✓ Глутници с бездомни кучета (гладни) и престъпност;
✓ Претъпкан градски транспорт и бавно придвижване до някои факултети, липса на метро до Студентски град;
✓ Странно, но липса на подходящи условия за следване;
✓ Лоша инфраструктура.

След като представихме доста общо някои аспекти от живота в Студентски град, ще ви разкажем за самото следване в български университети. Отново обръщайки се към бивши възпитаници на Английската гимназия (че как иначе :)), ще се опитаме да разберем повече за родното висше образование, за което също се чуват противоречиви отзиви - стр. 11!

В това издание, за разлика от профилите на завършили ученици, които учат в чужбина, обръщаме поглед към студентите в България - в София и Пловдив. Затова попитахме четирима вече бивши възпитаници на ЕГ "Пловдив" за тяхното следване в страната, подбирайки представители на четири популярни български университета, към които голяма част от учениците на гимназията проявяват интерес. Ето какво ни разказаха те:

Петър Кискинов

"з" клас, випуск 2012

Къде учиш в момента и с каква специалност?
„Медицински университет - Пловдив", специалност Медицина.
Какви изисквания имаха към теб от университета?
Полагане на изпити по химия и биология, организирани от университета (матурите не се зачитат), плюс оценки по вече споменатите предмети от дипломата за средно образование (т.е. 10-ти и 11-ти клас).
Какви са впечатленията ти от университета, хората?
Като цяло впечатленията ми са добри въпреки многото лоши слухове. Добро впечатление ми направи това, че има много чужденци с желание да учат - изключвам някои от близките ни съседски народи, въпреки че и измежду тях има изключения. За пример мога да дам това, че в моята група имаме момче от Йордания и момиче от Канада. Нивото е доста високо и наистина учителите, които казват : „Учете сега, после да ви е леко!", са прави.
Какви планове имаш за бъдещето?
Конкретни планове може да се каже, че нямам, тъй като в тази сфера всичко се променя изключително динамично. *Чакам пиленцето да ми кацне на рамото* и да реша какъв път ще поема.
Какъв съвет можеш да дадеш на тези, които възнамеряват да постъпят като теб след средното си образование?
Съветът ми е да учат здраво, въпреки успокоително ниските резултати, с които се влиза. Аз лично не приемам ученик да е завършил Английската и да влезе в МУ с тройки на изпитите. За успокоение ще кажа, че завършвайки Английската, никой не се разделя с нея. В МУ - Пловдив, *мафията на Английската* е голяма. Няма група от независимо кой курс и специалност без човек от гимназията. Руската могат само да завиждат за това :) .
Защо избра да учиш в България, а и именно в Пловдив?
Не мисля, че другаде би ми било по-лесно или пък по-приятно. Плюсовете са по-малко от минусите извън България. Като цяло какво ще бъде бъдещето на човек не зависи от това къде учи или какво учи, а от това какво има в главата.

Радина Петкова

"з" клас, випуск 2012

Къде учиш в момента и с каква специалност?
„Медицински университет - София", специалност Дентална медицина.
Какви изисквания имаха към теб от университета?
Явих се на стандартни изпити - химия и биология. В края на юли излезе първо класиране - бях приета, подадох документи за записване и от септември започнах учебната година.
Какви са впечатленията ти от университета, хората, новия град?
Много харесвам преподавателите си и изучаваните дисциплини, но по-голям интерес за мен са специалните предмети, които ще имат приложение в практиката ми - дентално материалознание и пропедевтика. Колегите ми са страхотни хора, много интелигентни и забавни - сред тях вече намерих много добри приятели. А София винаги ми е била любима.
Какви планове имаш за бъдещето?
Опитвам се да не градя планове за далечното бъдеще, но се надявам, като завърша, да специализирам ортодонтия или имплантология, а защо не и двете.
Какъв съвет можеш да дадеш на тези, които възнамеряват да постъпят като теб след средното си образование?
Човек трябва да опитва, стига да има възможност. Така че, ако са уверени, че това е тяхната област за реализация - смело напред!
Защо избра да учиш в България?
За момента така реших, но съм отворена за всякакви нови възможности и предизвикателства.

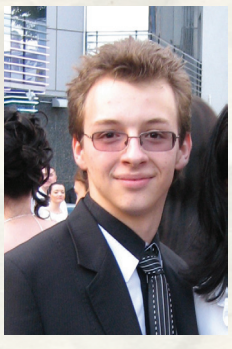

Спасимир Тупаров

"з" клас, випуск 2012

Къде учиш в момента и с каква специалност?
Уча в СУ „Свети Климент Охридски" със специалност Информатика.
Какви изисквания имаха към теб от университета?
Изисквания... завършен 12-ти клас и много добър бал, сформиран от оценка от дипломата по математика и оценка от изпита по математика на университета, умножена по 3 .
Какви са впечатленията ти от университета, хората, новия град?
ФМИ (Факултет по математика и информатика) е едно много готино място. Образованието е на ниво, макар че за компютърните специалности винаги трябва да се занимава човек допълнително. В Студентски град е супер, защото навсякъде има млади хора и кварталът е винаги жив. Както каза Росен Петров: „Студентският град е като Лас Вегас – навсякъде казина, дискотеки..."
Какви планове имаш за бъдещето?
Хм, все пак съм във ФМИ, така че „надеждите" ми за бъдещето в краткосрочен план са да си взема изпитите, а в дългосрочен - да се развивам в тази област, да стажувам във фирма по специалността, да отида на Sofia Rocks...
Какъв съвет можеш да дадеш на тези, които възнамеряват да постъпят като теб след средното си образование?
Да се подготвят сериозно за изпитите и да се запознаят по-отрано с програмирането, за да разберат дали им е по вкуса...
Защо избра да учиш в България?
Реших да остана в България, защото исках да поставя основи на образованието си тук, а после да изляза в чужбина за специализация. Исках също да прекарам повече време със семейството си и малкия ми брат =] .

Ервин Неби

"а" клас, випуск 2011

Къде учиш в момента и с каква специалност?
Сега уча в УНСС със специалност - Икономика с преподаване на английски.
Какви изисквания имаха към теб от университета?
Не си спомням абсолютно всички изисквания, но трябваше да държа изпит по 3 модула и английски, третият модул е избираем, в моя случай беше История на България. Изпитът по английски беше доста тежък.
Какви са впечатленията ти от университета, хората, новия град?
Впечатленията ми са смесени. В София всичко е много относително. Има добри преподаватели, но за сметка на това има и такива, които не са на ниво. С хората там нещата стоят по същия начин - някои са много готини, весели и добри, а други са утайките на селата. В града, по-специално в студентски град, всичко е много забързано, няма нищо общо с Пловдив. Това е и добре, и не толкова, зависи от гледната точка. Разбира се. Пловдив си остава най-прекрасният град за живеене.
Какви планове за бъдещето имаш?
Върл поддръжник съм на концепцията "като стана супербогат"... ще гледам да се развивам в положителна насока по специалността си.
Какъв съвет можеш да дадеш на тези, които възнамеряват да постъпят като теб след средното си образование?
На първо място да вярват в себе си, да бъдат упорити и постоянни и да преследват целите си.
Защо избра да останеш да учиш в България?
Избрах да уча в България, защото за мен е важно, че вече и в страната добрите специалисти биват оценени, освен това тук са приятелите и родините ми. Не виждам конкретна причина да избера чужд и не чак толкова престижен университет пред това да уча в престижен български.

Страниците подготвиха: Кристина Гочева, 11-з; Нона Кичукова, 11-г; Мария Чешмеджиева, 11-з; Петър Агнов, 12-к;

Скритите чудеса на Земята

Кристалната река

Caño Cristales *(Кристалната река)* или Реката на петте цвята, както е наричана от местните жители, започва началото си от южната част на планинската верига Макарена в Колумбия и продължава на изток до вливането си в реката Гуяберо.
В лоното на Каньо Кристалес се различават пет цвята: жълто, синьо, зелено, черно и червено. Всички те са „продукт" на жизнената дейност на многобройни водорасли и в зависимост от годишните времена тяхната наситеност ту отслабва, ту се засилва. Водата в реката е толкова чиста, че дъното може да се види дори и в дълбоките места, а през лятото слънцето изсушава растението, наречено Macarenia Clavijera, и реката придобива наситен червен цвят.

Камъните Моераки

Каменните сфери Моераки са пръснати из плажа Коекохе на Южния остров в Нова Зеландия. Структурата им представлява седиментен камък, образуван в продължение на милиони години чрез наслояване на различни

минерали върху останки от черупки, полезни изкопаеми, кости и парчета дърво. Тези камъни са обект на изследване от учени, които съвсем ясно са установили наличието на перфектно запазени скелети от костенурки и някои изчезнали видове като плезиозаври и морски червеи. Името им в превод от езика на маорите означава *"сънливо небе"*. Според тяхна легенда камъните произлизат от първите им предци, които пристигат по тези земи с голямо кану на име Araiteuru. За съжаление то е потопено от три големи вълни в близост до Матакаеа. Оцелелите хора се превърнали в планина, разположена наблизо, а останките от кануто – в камъните Моераки.

Розовото езеро

Покрай южното крайбрежие на западна Австралия се намира група от стотина острова, известни като архипелага Решерш. На един от тях, на име Средния остров, се намира уникално бонбоненорозово езеро, носещо името Хилиър. Езерото е плитко, с диаметър 600 м. Оградено е от бели солни отлагания и тъмнозелени евкалиптови гори, а от тъмносините води на Индийския океан го дели само тясна ивица от бели дюни. Било открито и картографирано през 1802 г. от британския мореплавател и изследовател Матю Флайндърс. По-късно учени изучили проби от водата, като очаквали да открият определен вид червени водорасли, на които се дължи необичайният цвят на езерото. Наличието на подобен тип водорасли обаче не било установено, затова и до днес остава загадка какво точно придава розовото оцветяване на водите.

Виктория Видева, 10-в

Най-емблематичните снимки в историята 3

Виктория Видева, 10-в

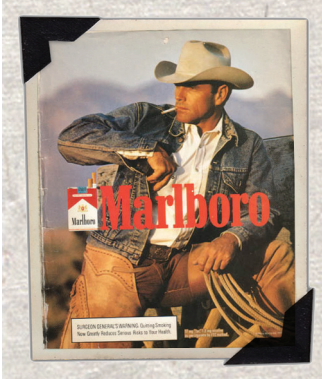

Каубоят на Марлборо

Началото на Марлборо е поставено през 1924 г. от Филип Морис. Името на марката произлиза от наименованието на улица в Лондон – Great Marlborough Street. Първоначално тази марка цигари е била промотирана като подходяща за истински дами и е носила лайтмотива *"Леки като Май"* (на английски език "Mild As May"). Всъщност като дамска марка цигари, Марлборо не се справяли добре. Мъжете от онова време се чувствали неловко да ги виждат на публични места с цигари, рекламирани първоначално като дамски. Затова Морис решил да промени стратегията си и нает Лео Бърнет, маркетингов специалист от Чикаго. Кампанията включвала използването в рекламите на символи на мъжественост – морски капитани, строители, военни и др. Каубоят бил първият образ, който използвали. Резултатите били зашеметяващи - в рамките на 1 година Марлборо успели да се наредят сред четирите най-продавани марки цигари в Америка, имайки предвид, че преди това пазарният им дял е бил по-нисък от 1%.

Момичето на National Geographic

Юнският брой от 1985 г. на National Geographic - едно от най-популярните списания в света, излиза с наглед семпла корица - портрет на едно момиче. Снимката е направена от Стив Маккъри, който през 1884 г. посещава лагер на афганистански бежанци в Пакистан. Така и не узнава името на момичето, което по онова време е едва на 12 години. Седемнайсет години по-късно National Geographic Television изпраща екип да го издири. След дълго търсене най-накрая откриват момичето в отдалечен район на Афганистан и разбулват загадката. Името на лицето от корицата е Гюла Шарбат ("розов шербет" на пущу). По времето, когато я издирват, National Geographic създават фондация за афганистанските деца - Afghan Children's Fund.

Падащият мъж

По време на атентатите на 11 септември 2001г. в Ню Йорк фотографът Ричард Дрю от местната преса заснема мъж, падащ от Северната кула на Световния търговски център. Самоличността на мъжа не е установена със сигурност, тъй като в този ден близо 200 човека паднали от същата кула в опит да се спасят от пушека и огъня. Предполага се обаче, че мъжът е Джонатан Брили, който работил в ресторанта на 106-ия етаж на кулата. Джонатан бил асматик, затова една от версиите за случилото се гласи, че той сам е скочил, преди да бъде задушен от пушека. Според друга версия, мъжът бил близо до прозореца, когато се спънал, и така се стигнало до злополучния завършек. Снимката е публикувана само веднъж в Ню Йорк Таймс заради острите отзиви, които получила, но и до днес не е забравена.

Текст: Виктория Видева, 10-в

Накъде след часовете? *Заниманията на учениците от Английската гимназия...*

След зимната ваканция в гимназията отново кипи бурен живот. По коридорите, а и по двора на училището можеш да видиш най-разнообразни картини – от влюбени двойки, преписващи недовършената домашна за някой час до просто спокойно клюкарещи приятелки. И въпреки това, след като удари и последният звънец, всеки бърза към спирката, за да започне така желаната почивка след училище или ученето за следващия ден. И докато за първата смяна краят на учебния ден настъпва още по обяд, други тепърва идват в училище.... и те, отново бързащи - кой за извънкласна дейност, кой закъснява за час, кой тича първо към лавката.

Точно в един такъв момент, в междусмението, екип на Делта Те успя да улови част от тръгващите си и от пристигащите ученици, за да разбере какво им предстои да правят или с какво вече са се занимавали, както и как запълват свободното си време през седмицата, когато са далеч от сградата на „ЕГ Пловдив". А ето и техните отговори:

Димитър Панчев,12-е

Накъде отиваш сега?

Сега отивам на урок.

Какво обичаш да правиш след училище?

Обичам да спя, но и да излизам и да спортувам.

Мария Николова,12-ж

Накъде отиваш сега?

Сега отивам на кормуване.

Какво обичаш да правиш след училище?

Обичам да се прибера вкъщи, за да си почина, а след това да седна на компютъра.

Атанас Хаджийски, 9-д

Откъде идваш сега?

Идвам от автобуса...преди това бях в Тракия и тренирах тенис.

Какво обичаш да правиш в свободното време преди училище?

Преди училище обичам да мързелувам, не обичам да уча много.

Василена Танева, 9-д

Откъде идваш сега?

Идвам от къщи.

Какво обичаш да правиш в свободното време преди училище?

По принцип обичам да излизам с приятели и да си почивам.

Костадин Паунов,10 клас

Накъде отиваш сега?

Отивам към центъра, за да пия кафе.

Какво обичаш да правиш в свободното време след училище?

Обичам да си почивам, да излизам на кафета и да седя на компютъра.

Вили Кискинова, 9-а

Откъде отиваш сега?

Бях на гости при баба ми.

Какво обичаш да правиш в свободното време преди училище?

Сутрин уча, пея или си танцувам.

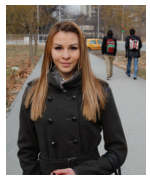

Нона Кичукова,11-г

Откъде идваш сега?

Идвам от къщи.

Какво обичаш да правиш в свободното време преди училище?

Преди училище често съм на уроци по английски, но по принцип обичам да излизам с приятели. Отскоро тренирам и танци.

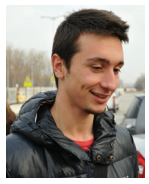

Майкъл Иванов,12-в

Накъде отиваш сега?

Ще се прибирам вкъщи.

Какво обичаш да правиш в свободното време след училище?

Обичам да излизам с приятели и да тренирам.

Анкетата проведе: Мария Чешмеджиева, 11-з/ Снимки: Мария Маринова, 11-з; Стефан Солачки, 11-з

Фитнес и скуош клуб

t·talsport

www.totalsport-bg.com

ТУК МОЖЕТЕ ДА ИЗБИРАТЕ ОТ:

Фитнес Скуош Аеробика Спининг Йога Пилатес Айкидо Народни танци Боди Фит Виброджим тренировки Масажи Вакуум терапии Сауна Солариум Латино танци - Салса, Меренге, Бачата

Бъдете КЛУБари, не МОЛци!

СПЕЦИАЛНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА УЧЕНИЦИТЕ НА АНГЛИЙСКАТА ГИМНАЗИЯ:

✓ Месечна неограничена карта за фитнес на цена 30.00 лв

✓ Едночасов наем на скуош корт - 10.00 лв*

✓ 20% ученическа отстъпка за карти Аеробика, Йога, Пилатес, Спининг

*(не включва наем на екипировка)

гр. Пловдив, ул. Екзарх Йосиф 13; 032/62 51 51 0878 198 136

ПРОЛЕТТА ДОЙДЕ – ВРЕМЕ Е ЗА ПАЛАТКА

Скоро студът съвсем ще си отиде, природата ще се съживи и Родопите отново ще се превърнат в място, подходящо за любителите на разходките в планината. Ще ви разкажа за няколко места, които посетих през изминалата година – някои посетих със семейството си, а други - с моите приятели или както аз ги наричам - обичайните заподозрени.

Зимен изглед от „Овчарски поляни“

Първата спирка е местността ***„Овчарски поляни“*** – намира се на 25км от Пловдив и е разположена на надморска височина от около 1200м. Пътят до там минава през село Гълабово и оттам имате два избора. Единият е да тръгнете по маркираната пътека пеш и да стигнете за около 1 час и 30 минути, а другият е с кола - на 9 километра от местността. Пържените картофи, които се правят там, са едни от най-добрите, а хората със сигурност ще ви посрещнат топло. Поляните и удобните места за палатка са много.

Изглед от манастира „Св. Св. Козма и Дамян“.

Следва, естествено, едно място, популярно не само с природните си дадености, а и с манастира, който се намира там. При движение по главната улица на село, което се намира вдясно от Пловдив, има указателна табела за манастира ***„Св. Св. Козма и Дамян“.*** Поляната се намира в близост до манастира и лятото на няколко пъти се провежда Open-Air за любителите на транс музиката. Може да се запали огън и луната през нощта е неповторима.

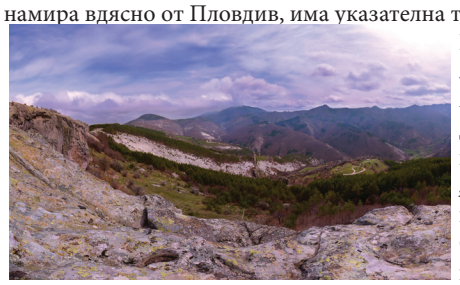

„Беланташ“

„Беланташ“ („Белънташ“, среща се и като „Белинташ“) е красива скала с форма на малко плато в Родопите, носеща следи от човешка дейност - името му означава „Белият камък“. От Асеновград се тръгва в посока Кърджали, отбива се вдясно през с. Червен, минава се през с. Горнослав, след това през с. Орешец. На разклона за с. Мостово се продължава направо (Мостово е надясно), стига се до разклона за махали „Врата“ и „Кабата“. Оттам питайте някого за пътя, а моят съвет е при хубаво време да спрете колата, колкото се може по-далече, защото има какво да се види. Пътеката до върха на скалата не е лесна, но гледката си заслужава.

„Хайдушки поляни“

И последното място е новият ми фаворит, не съм била все още, но със сигурност бих отишла. ***„Хайдушки поляни“*** е местност в Родопите. Тя се намира на 15 км източно от Пампорово, на територията на община Смолян, в близост до село Кутела. Местността е в близост до НАО Рожен. Провежда се традиционен събор „Хайдушки поляни“. Лятото се провежда събор с хора и забавления около селото.

На всяко от местата има къде да отседнете и си заслужава престоят за по-дълго.

Любителите на палатката не трябва да си забравят спалния чувал, защото на всяко от местата температурите вечер са много ниски.

Текст: Никол Ветин, 12-а

Billboard HOT 100 TOP 10

Week: 3

1	**Locked Out Of Heaven**	Bruno Mars
2	**Thrift Shop**	Macklemore
3	**Ho Hey**	The Lumineers
4	**I Knew You Were Trouble**	Taylor Swift
5	**Diamonds**	Rihanna
6	**Scream & Shout**	will.i.am & Britney Spears
7	**Don't You Worry Child**	Swedish House Mafia
8	**Beauty And A Beat**	Justin Bieber
9	**Home**	Phillip Phillips
10	**I Cry**	Flo Rida

Повече на: ***www.billboard.com***

За дванадесетокласниците:

✓ Заявления за допускане до ДЗИ трябва да се подадат от 11 до 22 март 2013г., така че е време за решение за втора матура, въпреки че навярно за повечето това вече е решено. Матурата по БЕЛ ще се проведе на 21 май 2013г., а вторият ДЗИ - на 23 май 2013г.;

✓ УНСС обяви датите за кандидатстудентска сесия 2013г. - две предварителни сесии и една редовна: първата предварителна е със срок за записване от 25 февруари до 13 март 2013 г., втората предварителна - от 25 март до 10 април 2013 г., а за редовните изпити през месец юли записванията с в срок от 17 юни до 3 юли 2013г. Междувременно се провеждат електронни предварителни изпити всеки месец;

✓ Утре (30.01.2013г.) ще се проведе среща на Академичен съвет на СУ "Св. Климент Охридски", на който ще се вземат решения, касаещи кандидатстудентската капания през 2013г. Ще се разгледа също така и признаването на чуждестранни (международни) сертификати за владеене на чужд език (CAE, DSD и др.) като достатъчно условие за доказване на необходимите знания за специалност с чуждоезиково обучение в университета.

Любов от 8-ми клас

Какво ще ни разкажат двойките сред учениците, обучаващите се в обещежитията, които бързо са се намерили още с влизането си в гимназията?

Представи се накратко!
Казвам се Ася, на 14 години съм, ученичка съм в 8-д клас на Езикова гимназия „Пловдив". През свободното си време обичам да слушам музика, да гледам филми..
Как се запознахте?
Запознахме се в интернет. Чатихме си дълго време,но не се бяхме виждали до първия учебен ден.
Кой направи първата крачка?
Той, естествено!
Какво обичате да правите заедно?
Да излизаме, да си говорим, просто да сме заедно.

Представи се накратко!
Казвам се Ангел, на 14 години. Уча в 8-к клас в Езикова гимназия „Пловдив". През свободното си време спортувам, излизам с приятели.
Как се запознахте?
Писахме си в интернет и след това се видяхме в гимназията.
Кой направи първата крачка?
Аз. :)
Какво обичате да правите заедно?
Обичайните неща.

Интервюто проведе:
Екатерина Панайотова, 8-в

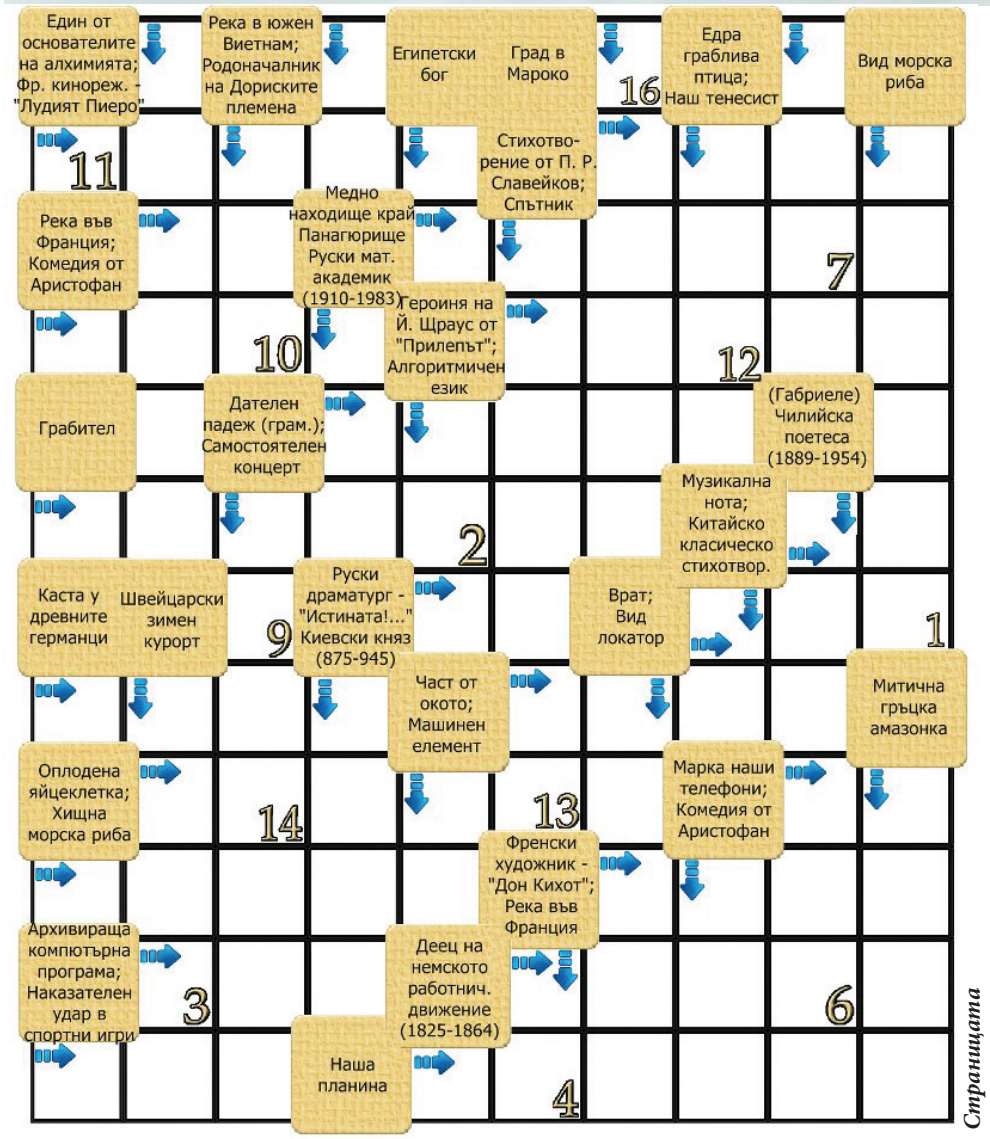

Страницата подготвиха:
Нели Костадинова, 12-з
Александър Аршинков, 11-в

Попълни кръстословицата и спечели награда!

Както и досега, първите трима от всяка смяна, които решат правилно двете кръстословици и ни изпратят двете думи, получени от цифрите, ще спечелят специална награда от "Делта Те". Изпращайте ни вашите отговори на нашата ел. поща:
deltate@els-plovdiv.com
Не забравяйте да си напишете името и класа!

		1	2	3	4	Н	6		
7	Н	9	10	11	12	13	14	К	16

Отгатнидумите и спечели!

SUDOKU

BEGINNER

		9		8			3	
4			9				5	2
2	7		5		1		4	
9		8		1		6		
	6			4	8		1	
		5			2	8		4
	5		4		3		9	1
6	9				7			5
	2			5		4		

MEDIUM

	3				5			7
	4		2	6			1	
		8			1			2
		3	4		8			6
	7		1				4	
5			3			8		
7			8			1		
	8			1	2		5	
3			5				8	

PRO

	9			1				3
2								
3			4			5		
		9				3		
4			7					2
		7		2		9		
		6			9			7
								1
8				4			6	

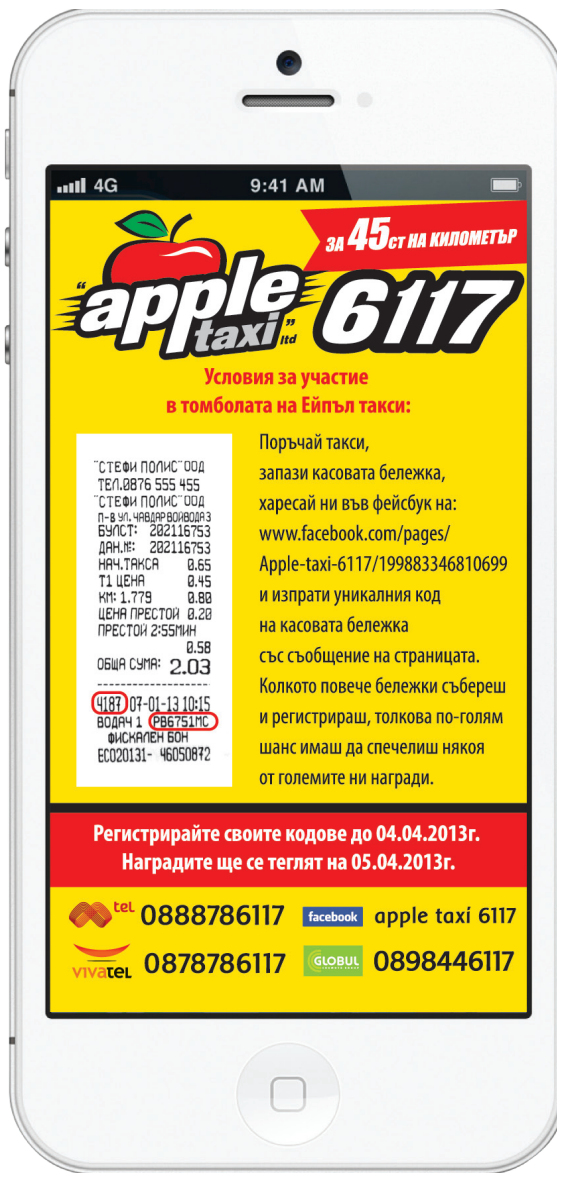

15 факта, които едва ли знаете

Кубчетата лед в рекламите най-често се правят от акрилен материал, а след това се добавя вода – това се прави с цел да изглеждат наистина студени и мокри.

• Американските фармацевтични компании имат двойно по-голям бюджет за реклама, отколкото за нови изследвания.
• Германия изнася повече стока, отколкото всяка друга държава в света.
• Без храна човек може да издържи много повече време, отколкото без сън.
• Много голяма част от рекламираните часовници показват 10:10 часа, тъй като по-този начин се получава нещо като усмивка, способстваща за позитивно възприятие на рекламата.
• Чак до 1920г. е било съвсем законно децата да се пращат по пощата.
• В Германия са познати 5000 марки бира и 500 марки минерална вода.
• В една от бирариите в Матсуширо (Япония) има обява, която гласи, че всеки клиент получава чаша безплатна бира, в случай, че докато е там, се случи земетресение с магнитуд 3 по скалата на Рихтер.
• От 50-те години на миналия век има официална забрана на НЛО-та да кацат сред лозите във Франция.
• В Австралия няма открито нито едно изкопаемо на кон. Те са докарани там през 18 век.
• Жирафите спят средно само около 1,9 часа – по ~11 минути около ~10 пъти на ден… За сметка на това, коалите пък са най-големите поспаланковци – средно спят по 22 часа в денонощие.
• Първият билборд е бил построен в САЩ през 1900г. Още същата година е започнал бумът с масовото издигане на нови билбордове, като това продължава и до ден днешен…
• В Таджикистан почти не е имало година, в която да е имало по-малко от 1000 труса.
• Определяният като вундеркинд Уилям Сидис е бил приет в Харвардския университет още на 11-годишна възраст.
• В Германия има над 1280 пивоварни. 53% от тях са съсредоточени в областта Бавария. Годишно на един немец се пада по 115 л. бира, на тези от област Бавария по 170л.

Голямо междучастие в ЕГ „Пловдив“

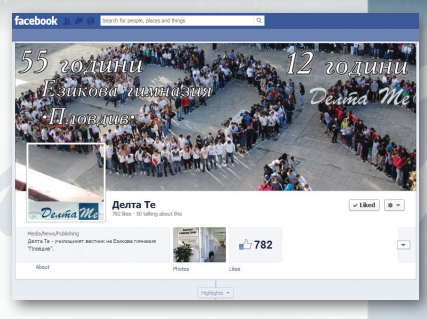

Харесайте страницата ни във Facebook и получавайте първи информация за организирани от нас конкурси и игри, както и датите на излизане на новите издания! На страницата ни ще ви информираме първи за неща, пряко свързани с училище, а и не само. Очаквайте фоторепортажи от всички актуални събития!

Вицове

- Какъв грях е извършил Адам? - пита учителят.
- Изял е забранения плод.
- И как е бил наказан?
- Трябвало е да се ожени за Ева.

***

Учителката:
- Иванчо, откъде идва токът?
- От свинефермата.
- Как така?
- Защото като спре тока, татко казва: *“Онези свине пак спряха тока”*.

***

- Татко, защо се подписваш в бележника с кръстче? Нали не си неграмотен?
- Не искам учителят да си помисли, че грамотен човек може да има такова дете!

***

Жена се разхожда около училище. Една учителка я пита:
- Дете ли чакате?
- Не, аз съм си просто пълничка.

***

- Днес ще имаме контролно.
- А калкулатори ще може ли да ползваме?
- Да.
- А транспортири?
- Също може…Така, пишете тема на контролното: *“История на България през 11 век.”*

Бисери

Аз много помня, само да се сетя!

***

Ученик: Госпожо, не викайте - боли Ви гърло!
Учителят: И мен ме боли!

***

Откакто се родите до последния ви живот...

***

- Госпожо, коя зодия обичате?
- Аз обичам да ви нареждам!

***

Тази болест причинява не само смърт, но и води до пълно ослепяване.

***

Преводът е като жената - ако е хубав, не е верен, а ако е верен - не е хубав.

***

Ще видите, че в университета никой не разказва, а всеки си чете от читанката!

***

Госпожо, ние сме такива, каквито сте ни образовали и възпитали. Ние сме ваша функция.

***

Не ми разказвай урока, питам те какво те е впечатлило или поне би трябвало да те е впечатлило по общите критерии.

***

- Какво означава поговорката *“И вълкът сит и агнето цяло”*?
- Че вълците са изяли овчаря и кучето.

ЕКИП “ДЕЛТА ТЕ”

Главен редактор: Петър АНГОВ

Редакторски екип:
Александър АРШИНКОВ, Богомила КИРОВА, Георги ПЕТРИШКИ, Кристина ЛАЗАРОВА

Репортери:
Албена АРАБАДЖИЕВА, Анелия ГЕОРГИЕВА, Виктория ВИДЕВА, Лора СТОЯНОВА, Мария ЧЕШМЕДЖИЕВА, Рашко АНГЕЛИНОВ

Фотографи:
Мария МАРИНОВА, Димитър КИРОВ, Светлана ПАНОВА, Стефан СОЛАЧКИ

Графичен дизайн и предпечат:
Петър АНГОВ, Светлана ПАНОВА

По този брой работиха още:
Кристина ГОЧЕВА, Нона КИЧУКОВА, Никол ВЕТИН

Контакти:
тел. - редакция: 0895466672
e-mail:
deltate@els-plovdiv.com

Екипът на „Делта Те” изразява своята благодарност на PELSA, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи.
Печатът се извършва със съдействието на ИК “Жанет - 45”.